

af Aktiekapitalen ikke kan foretages, uden at det meddeles til Forsikringsregisteret, ligesom det i § 13 fastsættes, at Handelsministeriets Samtykke maa indhentes til Nedsættelse af Aktiekapitalen under det i § 9 ansatte Mindstebeløb. — § 15 indeholder Bestemmelse om Regnskabsafregningen. Her ser i alt Fald jeg en Bestemmelse af ret stor Betydning. Regnskabet skal efter Aarsopgørelsen ifølge § 15 forelægges for Handelsministeren, som foreskriver de Regler, hvorefter man har at rette sig. Om Reglerne for Regnskabsopgørelsen er der fastsat en Del Bestemmelser i § 16. Under d. findes følgende Bestemmelse: „Fast Ejendom maa højst opføres til Ejendomsskyldværdien“. Der kunde maaske tænkes visse Forhold, under hvilke Ejendomsskylden var betydeligt lavere end den Værdi, Ejendommen havde i Handel og Wandel, men der er neppe Tvivl om, at hvis dette Misforhold skulde være til Stede i ret høj Grad, vil vedkommende ved at henvende sig til Skyldraadet, kunne faa Ejendommen sat op til den Værdi, som den faktisk har. Jeg antager ikke, at dette Forhold vil volde ret store Vanskeligheder; men der kunde jo tænkes et Aktiv, som var af betydelig højere Værdi for Selskabet end den, det maatte opføres til, og at Selskabets økonomiske Forhold som Følge deraf var betydeligt bedre, end de tog sig ud, naar Aktivet opførtes til Ejendomsskyldværdien.

Jeg skal herefter gaa over til ganske kort at omtale Forholdet med Hensyn til gensidige Forsikringselskaber. Det kan ikke skjules, at man fra visse Sider indenfor Kommissionen har næret Ønske om at gaa betydeligt lempeligere frem overfor gensidige Forsikringselskaber end over for Forsikringsaktieselskaber, idet man var paa det rene med, at det — hvad ogsaa Katastroferne, der er sket indenfor Forsikringsverdenen, vil vise — hovedsagelig er Aktieselskaberne, det er gaaet ud over; men Kommissionen var dog klar over — og Handelsministeriet har jo i denne Henseende fulgt Kommissionen —, at man for at fremskaffe et Tilsyn, der omfattede alle Forsikringsvirksomheder, selvfølgelig ogsaa maatte lade det omfatte de gensidige Forsikringselskaber. Dette har ført til, at der er opstillet et stort Antal Regler for gensidige Forsikringselskaber. Det bestemmes saaledes, at Stiftelsesoverenskomsten skal angive Selskabets Navn, Hjemsted og Formaal o. s. v. Jeg tror, det er et Forhold, som er af overordentlig stor Betydning; det har desværre vist sig, at der i de senere

Aar under maskeret Form er stiftet adskillige smaa gensidige Forsikringsselskaber, om hvilke man knap vidste, hvilke Opgaver de havde, eller hvem Stifterne var; det vil man undgaa ved at forlange angivet, hvem Stifterne er, og hvilket Formaal der tilsigtes. Der er sikkert heller ingen, som er tjent med, at saadanne smaa eller større Selskaber fremkommer under en Form, som giver mindre Betyggelse, end det er paa-krævet. — § 24 drejer sig om, at Selskabets Vedtægter, der udarbejdes af Stifterne, skal være i Overensstemmelse med Stiftelsesoverenskomsten og indeholde Bestemmelse om — saa kommer der en lang Række Bestemmelser, deriblandt ogsaa en om, hvorledes Regnskabet skal fremlægges. Tilsynet, det vil altsaa her sige Handelsministeriet, vil derigennem faa Besked om, paa hvilken Maade de gensidige Selskabers Regnskaber skal fremlægges, saa at der kan blive Lejlighed til at efterse Regnskaberne.

Spørgsmaalet om Tilsynet med Selskaberne har været Genstand for en ret indgaaende Behandling i Kommissionen, og det er vel et af de Spørgsmaal, der har givet Anledning til, at der er fremkommet et Mindretalsforslag. Det fremgaar af Mindretallets Betænkning, at man fra visse Sider har ønsket — og man ønsker det vel fremdeles —, at Tilsynet skulde lægges ind under en særlig Institution. Det kunde vel ogsaa lægges ind under Forsikringsraadet, men i saa Tilfælde vilde det være nødvendigt at udvide dette Raad betydeligt. Flertallet har sluttet sig til den Anskuelse, at det vilde være hensigtsmæssigt at lægge det ind under Handelsministeriet. For det første er det et helt nyt Omraade, vi her staar i Begreb med at lovgive paa, og vi ved i Forvejen, at dette Lovgivningsarbejde er ret vanskeligt. Da man nu gerne skulde have alle Forsikringselskaber af Betydning ind under samme Tilsyn og ind under de samme Lovbestemmelser, vil det være ret vanskeligt at lovgive, uden at det kommer til at virke hemmende paa en Del Selskaber, særlig dem, der har med Skadeforsikring at gøre. Og jeg har Indtrykket af, at naar man ønsker at faa Tilsynet lagt ind under Handelsministeriet, er det bl. a., fordi man mener, at hvis der er et eller andet Forhold, der maa tages lempelig paa, uden at Lovens Karakter derfor svækkes, kan der træffes en bedre Afgørelse af Handelsministeriet end af en særlig Institution. En anden Ting, som var meget afgørende for den Beslutning, der i saa Henseende blev taget, var, at det efter Kommissionens Mening vilde blive